

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EG) nr 1027/2006

av den 14 juni 2006

om statistikrapporteringskrav för postgiroinstitut som tar emot inlåning från icke-monetära finansinstitut med hemvist i euroområdet

(ECB/2006/8)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1 och artikel 6.4, och

av följande skäl:

- (1) Av artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2533/98 framgår att, för att ECB:s statistikrapporteringskrav skall efterlevas har Europeiska centralbanken (ECB) rätt att med hjälp av de nationella centralbankerna insamla statistiska uppgifter inom ramen för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som krävs för att utföra Europeiska centralbankssystemets uppgifter. Av artikel 2.2 b framgår att postgiroinstitut utgör en del av referenspopulationen av uppgiftslämnare i den utsträckning som är nödvändig för att fullgöra ECB:s rapporteringskrav i fråga om bland annat penningmängds- och bankstatistik.
- (2) Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13)⁽²⁾ antogs med stöd av förordning (EG) nr 2533/98. Enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) skall den faktiska uppgiftslämnande populationen bestå av de monetära finansinstituten (MFI) med hemvist i de deltagande medlemsstaternas territorium.
- (3) Euroområdets penningmängdsaggregat och deras motposter sammanställs främst utifrån uppgifter i balansräkningarna för MFI som insamlas enligt förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13). Euroområdets penningmängdsaggregat innehåller dock inte endast MFIs monetära skulder gentemot icke-MFI med hemvist i euroområdet exklusive staten, utan också statens monetära skulder gentemot icke-MFI med hemvist i euroområdet exklusive staten. Därför insamlas för närvarande ytterligare statistiska uppgifter om inlåning på konto hos staten och

statens innehav av kassa och värdepapper emitterade av MFI enligt riktlinje ECB/2003/2 av den 6 februari 2003 om vissa av Europeiska centralbankens krav på statistikrapportering och om förfarandena för de nationella centralbankernas rapportering av penningmängds- och bankstatistik⁽³⁾.

- (4) I vissa av de deltagande medlemsstaterna hör postgiroinstitut inte längre till sektorn staten i enlighet med det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (ENS 95)⁽⁴⁾ och är inte längre begränsade till att ta emot inlåning uteslutande för statens räkning utan får ta emot inlåning för egen räkning. Det är därför inte längre möjligt att statistiska uppgifter om sådan inlåning rapporteras inom ramen för riktlinje ECB/2003/2.
- (5) Postgiroinstitut som tar emot inlåning bedriver i detta hänseende liknande verksamhet som MFI. Båda typer av institut bör därför omfattas av liknande krav på statistikrapportering i den mån sådana krav är relevanta för deras verksamhet.
- (6) För att säkerställa en sådan harmoniserad behandling och garantera tillgängligheten av statistiska uppgifter om postgiroinstitutens inlåning är det nödvändigt att anta en ny förordning som uppställer rapporteringskrav för dessa institut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

— *deltagande medlemsstat, uppgiftslämnare och hemvist*: den betydelse av dessa termer som framgår av artikel 1 i förordning (EG) nr 2533/98.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2181/2004 (ECB/2004/21) (EUT L 371, 18.12.2004, s. 42).

⁽³⁾ EUT L 241, 26.9.2003, s. 1. Riktlinjen senast ändrad genom riktlinje ECB/2005/4 (EUT L 109, 29.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁾ Som antagits av Europeiska unionens råd i rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 30.11.1996, s. 1). Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 (EUT L 180, 18.7.2003, s. 1).

— *postgiroinstitut*: sådana postkontor som tillhör sektorn "icke-finansiella företag" (sektor S.11 i ENS 95) och som ett komplement till posttjänster tar emot inlåning från icke-MFI med hemvist i euroområdet i syfte att tillhandahålla penningöverföringstjänster till insättarna.

Artikel 2

Faktisk uppgiftslämnande population

1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen skall bestå av postgiroinstitut med hemvist i de deltagande medlemsstaternas territorium.

2. ECB:s direktion får upprätta och underhålla en förteckning över de postgiroinstitut som omfattas av denna förordning. De nationella centralbankerna och ECB skall på ett passande sätt göra förteckningen och uppdateringar till denna tillgänglig för de berörda postgiroinstituten, vilket inkluderar på elektronisk väg, via Internet eller, på begäran av de berörda postgiroinstituten, i pappersversion. Förteckningen upprättas endast för informationsändamål. Om den senast tillgängliga versionen av förteckningen är inkorrekt, skall dock ECB inte tillgripa sanktioner mot ett postgiroinstitut som inte på ett korrekt sätt uppfyllt rapporteringskraven, såtillvida det var i god tro avseende den inkorrekt förteckningen.

3. De nationella centralbankerna får bevilja postgiroinstitut undantag från kravet att rapportera statistiska uppgifter enligt denna förordning, förutsatt att de begärda statistiska uppgifterna redan insamlas från andra tillgängliga källor. De nationella centralbankerna skall i god tid kontrollera att detta villkor är uppfyllt, så att de vid behov, efter godkännande från ECB, kan bevilja eller återkalla undantag med verkan från varje års början.

Artikel 3

Statistikrapporteringskrav

1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen skall varje månad lämna statistiska uppgifter om sin balansräkning vid månadens slut, avseende stocksiffror, till den nationella centralbanken i den deltagande medlemsstat där postgiroinstitutet har sin hemvist.

2. De statistiska uppgifter som skall lämnas enligt denna förordning avser sådan verksamhet som postgiroinstitutet bedrivit för egen räkning och som specificeras i bilagorna I och II.

3. De nödvändiga statistiska uppgifterna enligt den här förordningen skall lämnas i enlighet med de minimistandarder för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering som framgår av bilaga III.

4. De nationella centralbankerna skall fastställa och genomföra de förfaranden som skall användas när den faktiska uppgiftslämnande populationen skall lämna sina uppgifter och därvid ta hänsyn till nationella förhållanden. De nationella centralbankerna skall säkerställa att de nödvändiga statistiska uppgifterna enligt den här förordningen tillhandahålls genom dessa förfaranden och att de ger möjlighet till vederbörlig kontroll av att minimistandarderna enligt bilaga III för överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering följs.

5. Om det sker en fusion, en uppdelning eller någon annan omorganisation som kan påverka uppgiftslämnandet skall den berörda uppgiftslämnaren – så snart avsikten att genomföra en sådan åtgärd har offentliggjorts och i god tid innan fusionen, uppdelningen eller omorganisationen träder i kraft – underrätta den berörda nationella centralbanken om de förfaranden som planeras för att uppfylla rapporteringskraven enligt den här förordningen.

Artikel 4

Tidsramar

De nationella centralbankerna skall överföra den statistiska information som inrapporterats i enlighet med artikel 3.1 och 3.2 till ECB före stängningsdags den femtonde arbetsdagen efter utgången av den månad som uppgifterna avser. De nationella centralbankerna bestämmer själva när de senast behöver få in materialet från uppgiftslämnarna för att kunna lämna sina uppgifter till ECB i tid.

Artikel 5

Redovisningsregler

1. Om inget annat anges i punkterna 2 och 3, skall de redovisningsregler som postgiroinstitut tillämpar när de lämnar uppgifter i enlighet med den här förordningen vara de som finns i de nationella bestämmelserna om införlivande av rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut⁽¹⁾, liksom i övriga internationella redovisningsstandarder, i den mån dessa är tillämpliga på postgiroinstitut. Utan att det påverkar rådande redovisningspraxis och nettningsrutiner i de deltagande medlemsstaterna, skall alla finansiella tillgångar och skulder redovisas brutto för statistiska ändamål.

2. Inlåning och utlåning skall redovisas brutto till det utestående nominella beloppet vid slutet av månaden. Med det nominella beloppet avses det kapitalbelopp som en gäldenär enligt avtal är skyldig att återbetala till borgenären.

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

3. De nationella centralbankerna får tillåta att lån med reserveringar rapporteras netto utan reserveringar och att köpta lån rapporteras till det vid förvärvet överenskomna priset, förutsatt att sådan rapporteringspraxis tillämpas av alla inhemska uppgiftslämnare och är nödvändig för att upprätthålla kontinuiteten i värderingen av utlåning för statistiska ändamål i förhållande till uppgifter som rapporteras för perioder före januari 2005.

Artikel 6

Kontroll och obligatorisk insamling

Rätten att kontrollera eller att obligatoriskt samla in de uppgifter som uppgiftslämnarna skall lämna i enlighet med kraven i fråga om statistikrapportering i den här förordningen skall utövas av de nationella centralbankerna, utan att detta påverkar ECB:s rätt att själv utöva denna rätt. Rätten skall särskilt utövas då ett postgiroinstitut som ingår i den faktiska uppgiftslämnande populationen inte uppfyller de minimistandarder för

överföring, noggrannhet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering som anges i bilaga III.

Artikel 7

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 14 juni 2006.

På ECB-rådets vägnar
Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

	A. Inhemskt motparter										B. Övriga deltagande medlemsstater										D. Ofördelat
	MFI					Icke-MFI					MFI					Icke-MFI					
	Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer			Offentliga sektorn		Övriga inhemska sektorer			Offentliga sektorn		Övriga inhemska sektorer			Offentliga sektorn		Övriga inhemska sektorer			
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)	
BALANSRÄKNINGSPOSTER																					
TILLGÅNGAR																					
1. Kassa																					
1e varav euro																					
2. Utlåning																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 5 år																					
över 5 år																					
2e varav euro																					
3. Obligationer och andra räntebärande värdepapper																					
3e Euro																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 2 år																					
över 2 år																					
3x Utländska valutor																					
upp till 1 år																					
över 1 år och upp till 2 år																					
över 2 år																					
4. Andelar i penningmarknadsfonder																					
5. Aktier och andra ägarandelar																					
6. Anläggningstillgångar																					
7. Övriga tillgångar																					

(*) Inklusivt icke överförbar avistamlåning.

Allmän kommentar:

Uppgifter i celler med streckade linjer skall rapporteras.

BILAGA II

DEFINITIONER MED BETYDELSE FÖR STATISTIKRAPPORTERINGSKRAVEN

Allmänna definitioner

Postgiroinstitut skall för statistikändamål sammanställa verksamheten för alla sina kontor (inregistrerade kontor, huvudkontor och/eller filialer) inom samma nationella territorium. Sammanställning över nationsgränser är inte tillåten för statistiska ändamål.

Om ett moderbolag och dess dotterbolag är postgiroinstitut och belägna inom samma nationella territorium får moderbolaget sammanställa dotterbolagens verksamhet i sitt statistikmaterial. Dotterbolag är fristående inregistrerade enheter som någon annan enhet är majoritetsägare eller ende ägare till, medan filialer är oregistrerade enheter (de är inte självständiga juridiska personer) som i sin helhet ägs av moderbolaget.

Om ett postgiroinstitut har filialer inom andra deltagande medlemsstaters territorier skall det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot alla dessa filialer som positioner gentemot aktörer med hemvist i andra deltagande medlemsstater. Omvänt skall en filial i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret eller gentemot institutets övriga filialer inom de övriga deltagande medlemsstaternas territorier som positioner gentemot aktörer med hemvist i andra deltagande medlemsstater.

Om ett postgiroinstitut har filialer utanför de deltagande medlemsstaternas territorium skall det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot alla dessa filialer som positioner gentemot aktörer med hemvist i utlandet. Omvänt skall en filial i en viss deltagande medlemsstat betrakta positioner gentemot det inregistrerade kontoret eller huvudkontoret eller gentemot institutets övriga filialer utanför de deltagande medlemsstaterna som positioner gentemot aktörer med hemvist i utlandet.

Postgiroinstitut i offshore-finanscentra räknas statistiskt som aktörer med hemvist inom de territorier där dessa finanscentra är belägna.

Definitioner av sektorer

ENS 95 ligger till grund för sektorsindelningen. Motparter till postgiroinstitut som är belägna i de deltagande medlemsstaternas territorier identifieras i enlighet med deras nationella sektorsklassificering eller med deras indelning i institutionella enheter i enlighet med listan över MFI för statistiska ändamål och de riktlinjer för statistisk klassificering av kunder som ges i ECB:s "Money and Banking Sector Manual" ("Guidance for the statistical classification of customers"), som följer klassificeringsprinciper som överensstämmer med ENS 95 så långt det är möjligt.

Kategorin "MFI" omfattar följande sektorer och undersektorer:

- *monetära finansinstitut (MFI)*: inhemska kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition samt andra inhemska finansinstitut vars verksamhet består i att ta emot inlåning och/eller nära substitut till inlåning från andra enheter än MFI och för att för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) bevilja krediter och/eller placera i värdepapper,
- *kreditinstitut*: enligt gemenskapslagstiftningens definition ⁽¹⁾, a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel ⁽²⁾ och att bevilja krediter för egen räkning, eller b) ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet ⁽³⁾,
- *centralbanker*: de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker och ECB,
- *penningmarknadsfonder*: de investeringsfonder (collective investment undertakings) vars andelar i fråga om likviditet utgör nära substitut till inlåning och som huvudsakligen investerar i penningmarknadsinstrument och/eller i andelar i penningmarknadsfonder, och/eller i andra överförbara skuldförbindelser med en återstående löptid upp till ett år, och/eller i insättningar i bank och/eller som strävar efter en avkastning som ligger nära räntorna på penningmarknadsinstrument,
- *andra monetära finansinstitut*: andra inhemska finansinstitut som uppfyller kriterierna för ett MFI, oavsett vilken verksamhet de bedriver.

⁽¹⁾ Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/29/EG (EUT L 70, 9.3.2006, s. 50), se direktivet i dess aktuella lydelse.

⁽²⁾ Inklusiva medel som härrör från försäljning till allmänheten av bankers skuldförbindelser.

⁽³⁾ EGT L 275, 27.10.2000, s. 39. Se direktivet i dess aktuella lydelse.

Bankinstitut utanför medlemsstaterna kallas "banker" i stället för MFI. På samma sätt hänför sig "icke-MFI" bara till medlemsstaterna; för andra länder gäller termen "icke-banker". Kategorin "icke-MFI" omfattar följande sektorer och undersektorer:

- *offentlig sektor*: inhemska enheter vilkas primära uppgift är att producera icke marknadsförda varor och tjänster som är avsedda för individuell och kollektiv konsumtion och/eller att omfördela nationella inkomster och förmögenhet (ENS 95, 2.68–2.70).
- *staten*: administrativa statliga departement och andra centrala myndigheter vilkas behörighet sträcker sig över hela det ekonomiska territoriet, utom vad avser administration av socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.71).
- *delstater*: separata institutionella enheter som utövar några av en regerings funktioner på en nivå mellan stat och kommun, utom vad beträffar socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.72).
- *kommuner*: allmänna administrativa enheter vars behörighet endast sträcker sig över en lokal del av det ekonomiska territoriet, förutom lokala avdelningar av socialförsäkringsfonder (ENS 95, 2.73).
- *socialförsäkringsfonder*: statliga, delstatliga och kommunala institutionella enheter, vars huvudsakliga aktivitet är att tillhandahålla sociala förmåner (ENS 95, 2.74).

Övriga inhemska sektorer, dvs. andra inhemska icke-MFI än den offentliga sektorn, omfattar:

- *övriga finansinstitut + finansiella serviceföretag*: icke-monetära finansiella företag och kvasibolag (utom försäkringsföretag och pensionsinstitut), som främst ägnar sig åt finansförmedling genom att ta upp lån i andra former än sedlar och mynt, inlåning och/eller nära substitut till inlåning från andra institutionella enheter än MFI (ENS 95, 2.53–2.56). Här ingår även finansiella serviceföretag, som utgörs av alla finansiella företag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansiell serviceverksamhet (ENS 95, 2.57–2.59).
- *försäkringsföretag och pensionsinstitut*: icke-monetära finansiella företag och kvasibolag, som främst ägnar sig åt finansförmedling som en följd av riskspridning (ENS 95, 2.60–2.67).
- *icke-finansiella företag*: företag och kvasibolag som inte ägnar sig åt finansförmedling utan främst åt produktion av marknadsförda varor och icke-finansiella tjänster (ENS 95, 2.21–2.31).
- *hushåll*: individer eller grupper av individer i deras egenskap av konsumenter och producenter av varor och icke-finansiella tjänster uteslutande för egen slutlig användning, och som producenter av marknadsförda varor och icke-finansiella och finansiella tjänster, förutsatt att deras aktiviteter inte är sådana som utförs av kvasibolag. Hit räknas hushållens icke-vinstdrivande organisationer som främst ägnar sig åt produktion av icke marknadsförda varor och tjänster avsedda för specifika grupper av hushåll (ENS 95, 2.75–2.88).

Sektorsindelningen av motparter som inte är MFI och som är belägna utanför det nationella territoriet beskrivs närmare i ECB:s handbok *Money and Banking Statistics Sector Manual*.

Definitioner av instrumentkategorier

I definitionerna av kategorierna tillgångar och skulder har de olika finansiella systemens särdrag beaktats. Vissa kategorier av tillgångar och skulder delas upp efter sin ursprungliga löptid. Ursprunglig löptid avser den fasta överenskomna tid under vilken ett finansiellt instrument inte kan inlösas (t.ex. skuldförbindelser) eller endast kan inlösas mot någon slags straffavgift (t.ex. vissa typer av inlåning). Uppsägningstid är den tid som förflyter från det att innehavaren aviserar sin avsikt att lösa in instrumentet och det datum då innehavaren har rätt att byta ut instrumentet mot kontanter utan att behöva betala någon straffavgift. Endast då ett finansiellt instrument saknar överenskommen löptid klassificeras det efter uppsägningstid.

I tabellerna nedan ges en detaljerad standardbeskrivning av instrumentkategorier som de nationella centralbankerna i enlighet med den här förordningen skall omvandla till kategorier som är tillämpliga på nationell nivå (¹).

(¹) Dessa tabeller är således inte förteckningar över enskilda finansiella instrument.

Detaljbeskrivning av instrumentkategorier i den aggregerade månadsbalansräkningen för MFI-sektorn

KATEGORIER AV TILLGÅNGAR

Kategori	Viktigare egenskaper
1. Kassa	Innehav av utelöpande sedlar och mynt i euro och utländska valutor som allmänt används som betalningsmedel
2. Utlåning	<p>I datainsamlingen omfattar denna post medel som uppgiftslämnarna har lånat till låntagare och som inte förekommer i form av något dokument eller som förekommer i form av ett enda dokument (även om det har blivit överlåtbar). Här ingår tillgångar i form av insättningar</p> <ul style="list-style-type: none"> — Insättningar hos MFI — Osäkra fordringar som ännu inte återbetalats eller avskrivits <p>Med osäkra fordringar avses lån där återbetalningen är försenad eller på annat sätt bedöms som osäker. De nationella centralbankerna avgör om osäkra fordringar skall anges med eller utan reserveringar</p> <ul style="list-style-type: none"> — Innehav av icke-överlåtbara värdepapper <p>Innehav av obligationer och andra räntebärande värdepapper och andra ägarandelar, som inte är överlåtbara och som inte har någon andrahandsmarknad, se även under överlåtbara lån</p> <ul style="list-style-type: none"> — Överlåtbara lån <p>Lån som de facto blivit överlåtbara skall tas upp under tillgångsposten utlåning så länge de förekommer i form av ett enda dokument och som regel endast handlas tillfälligtvis</p> <ul style="list-style-type: none"> — Efterställda fordringar i form av in- eller utlåning <p>Efterställda fordringar medför en underordnad fordran på utställarinstitutet, som endast kan göras gällande sedan alla bättre ställda fordringar (exempelvis in- och utlåning) tillgodosetts, vilket gör att de får liknande egenskaper som aktier och andra ägarandelar. I statistiksammanhang skall efterställda fordringar följa det finansiella instrumentet, dvs. de klassificeras som antingen utlåning eller obligationer och andra räntebärande värdepapper beroende på vilket instrument det gäller. Om det i statistiken anges en enda siffra för postgruppens innehav av samtliga former av efterställda fordringar skall den tas upp under posten "obligationer och andra räntebärande värdepapper", eftersom efterställda fordringar oftare utgörs av värdepapper än av lån</p> <ul style="list-style-type: none"> — Fordringar enligt omvända repor <p>Motpost till kontant betalning för värdepapper som förvärvats av uppgiftslämnare</p> <p>Följande post skall inte behandlas som lån:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Lån som ges på förtroendebasis <p>Lån som ges på förtroendebasis (förtroendelån/lån utan säkerhet) görs i ena partens namn (förvaltaren) för tredje mans räkning (mottagaren). Lån på förtroendebasis skall för statistikändamål inte tas upp i förvaltarens balansräkning om de risker och förmåner som sammanhänger med äganderätten ligger kvar hos mottagaren. De risker och förmåner som sammanhänger med äganderätten ligger kvar hos mottagaren om: i) mottagaren står kreditrisken för lånet (dvs. förvaltaren ansvarar endast för den administrativa hanteringen av lånet), eller ii) mottagarens investering är säkrad mot förluster, om förvaltaren skulle träda i likvidation (dvs. förtroendelånet ingår inte i de av förvaltaren tillgängliga fordringar som kan tas i anspråk vid eventuell konkurs)</p>

Kategori	Viktigare egenskaper
3. Obligationer och andra räntebärande värdepapper	<p>Innehav av obligationer och andra räntebärande värdepapper eller andra ägarandelar, som är överlåtbara och vanligen har en andrahandsmarknad eller kan användas för avräkning på marknaden och som inte ger innehavaren någon form av äganderätt till det institut som har emitterat värdepapperen. I posten inräknas</p> <ul style="list-style-type: none"> — innehav av värdepapper som ger innehavaren en ovillkorlig rätt till en fast eller avtalsenlig avkastning i form av kupongbetalningar och/eller en bestämd fast summa på en given dag (eller givna dagar) eller räknat från en vid emissionen bestämd dag — överlåtbara lån som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och har en andrahandsmarknad (se även överlåtbara lån under kategori 2) — efterställda fordringar i form av skuldförbindelser (se även efterställda fordringar i form av in- eller utlåning under kategori 2) — värdepapper som lånas ut mot säkerhet skall stå kvar i den ursprungliga ägarens balansräkning (i stället för att överföras till den tillfälliga förvärvarens balansräkning) i de fall det finns ett bindande åtagande att låta lånet gå tillbaka (och inte endast en option att låta det återgå). Avsikten härmed är att behandla dessa transaktioner på samma sätt som repo- och liknande transaktioner
3a. Obligationer och andra räntebärande värdepapper med ursprunglig löptid upp till ett år	<ul style="list-style-type: none"> — Innehav av överlåtbara skuldförbindelser (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid upp till ett år — lån med ursprunglig löptid upp till ett år som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och är föremål för handel på andrahandsmarknader — Efterställda fordringar i form av skuldförbindelser med ursprunglig löptid upp till ett år
3b. Obligationer och andra räntebärande värdepapper med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år	<ul style="list-style-type: none"> — Innehav av överlåtbara skuldförbindelser (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år — Överlåtbara lån med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år som omstrukturerats till ett stort antal identiska dokument och är föremål för handel på andrahandsmarknader — Efterställda fordringar i form av skuldförbindelser med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år
4. Andelar i penningmarknadsfonder	<p>I posten inräknas innehav av andelar som har emitterats av penningmarknadsfonder. En penningmarknadsfond är en investeringsfond (collective investment undertaking), vars andelar i fråga om likviditet utgör nära substitut till inlåning och som huvudsakligen investerar i penningmarknadsinstrument och/eller i andelar i penningmarknadsfonder och/eller i andra överförbara skuldförbindelser med en återstående löptid upp till ett år, och/eller i insättningar i bank och/eller som strävar efter en avkastning som ligger nära räntorna på penningmarknadsinstrument</p>

KATEGORIER AV SKULDER

Kategori	Viktigare egenskaper
9. Inlåning	<p>Belopp som uppgiftslämnare är skyldiga sina fordringsägare, exklusive belopp som hänförs till emitterade överlåtbara värdepapper. För datainsamlingen skall kategorin delas upp i inlåning över natten, inlåning med överenskommen löptid, inlåning med uppsägningstid och repor.</p> <p>Inlåning täcker även upplåning som skulder för MFI. Begreppsmässigt står upplåning för belopp som mottagits av postgiroinstitut och som inte har formen av inlåning. I ENS 95 skiljer man mellan utlåning och inlåning utifrån vilken part som tar initiativ (om detta är låntagaren, så utgör det en utlåning, men om det är långivaren, så är det en inlåning). I praktiken varierar emellertid betydelsen av den här distinktionen allt efter den nationella finansstrukturen. För datainsamlingen behandlas inte upplåning som en separat kategori på balansräkningens skuldsida. Saldon som ses som upplåning skall i stället utan uppdelning klassificeras under posten inlåning, såvida de inte har formen av överlåtbara instrument. Detta är i linje med definitionen ovan av inlåning</p> <p>Icke-överlåtbara skuldinstrument som emitterats av uppgiftslämnare skall i allmänhet klassificeras som inlåning. Instrument kan betecknas som icke-omsättningsbara i den mening att det finns restriktioner för överlåtelse av äganderätten till instrumentet, vilket innebär att de – även om de formellt sett är överlåtbara – inte kan omsättas eftersom det saknas en reglerad marknad. Icke-omsättningsbara instrument som emitterats av uppgiftslämnare och som i ett senare skede blir omsättningsbara och kan handlas på andrahandsmarknaden bör omklassificeras som skuldförbindelser</p> <p>Marginalbetalningar i samband med derivat skall klassificeras som inlåning om de utgör säkerhet i form av kontanter till postgiroinstitut, och de förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas. Med hänsyn till rådande praxis föreslås även att marginalinsättningar som tas emot av uppgiftslämnare skall klassificeras som inlåning endast i den mån postgiroinstitut får tillgång till medel som fritt kan vidareutlånas. Om en del av den marginalinsättning som postgiroinstitut tar emot måste vidarebefordras till en annan deltagare på derivatmarknaden (exempelvis en clearingcentral) skall i princip endast den återstående delen, som postgiroinstitut kan föfoga över, klassificeras som inlåning. De stora skillnaderna i rådande praxis gör det svårt att fastställa vilka marginalbetalningar som verkligen skall återbetalas, eftersom olika typer av marginalinsättningar sätts in utan åtskillnad på samma konto, och vilka marginalinsättningar som förses postgiroinstitut med medel för vidareutlåning. I dessa fall kan det godtas att dessa marginalbetalningar klassificeras som övriga skulder eller som inlåning, allt beroende på nationell praxis</p> <p>Öronmärkta saldon i samband med exempelvis leasingavtal klassificeras som inlåning under inlåning med överenskommen löptid eller inlåning med uppsägningstid, beroende på löptid/bestämmelser i det underliggande avtalet</p> <p>Medel (insättningar) som mottagits på förtroendebasis skall inte tas upp på postgiroinstituts statistikbalansräkning (se lån som ges på förtroendebasis under kategori 2)</p>
9.1 Inlåning över natten	<p>Insättningar som kan tas ut i kontanter och/eller på begäran kan överföras utan uppsägningstid med check, girering, debitering eller liknande utan större dröjsmål, begränsningar eller straffavgift. I denna kategori ingår saldon avseende belopp i form av elektroniska pengar, antingen hårdvarubaserade elektroniska pengar (exempelvis kontantkort) eller mjukvarubaserade elektroniska pengar, som ställts ut av postgiroinstitut. I posten skall inte inräknas icke överförbara insättningar som tekniskt sett kan tas ut vid anfordran, men där avsevärd straffavgift tas ut</p> <ul style="list-style-type: none"> — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som kan överföras genom check, girering, debitering eller liknande utan större straffavgift eller begränsningar — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som på anfordran omedelbart kan tas ut i kontanter eller före stängningsdagen efter insättningen utan större straffavgift eller begränsningar, men som inte är överförbara — Saldon (räntebärande eller icke räntebärande) som utgörs av förbetalda belopp som hårdvarubaserade (exempelvis kontantkort) eller mjukvarubaserade elektroniska pengar — Lån som skall återbetalas före stängningsdagen efter det att lånet beviljats
9.2 Inlåning med överenskommen löptid	<p>Icke överförbara insättningar som inte kan tas ut i kontanter före den överenskomna förfallodagen, eller som kan tas ut i kontanter under löptiden endast mot någon form av straffavgift. Posten innehåller också administrativt reglerad sparinlåning, där löptidskriteriet är irrelevant (klassificeras som tillhörande löptidskategorin över två år). Finansiella produkter med roll överbestämmelser skall klassificeras efter den kortaste löptiden. Även om inlåning med överenskommen löptid kan tillåta tidigare inlösen efter uppsägning, eller kan inlösas på anfordran mot viss straffavgift, kan dessa omständigheter inte anses avgörande för klassificeringen</p>

Kategori	Viktigare egenskaper
9.2a Inlåning med överenskommen löptid upp till ett år	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år (med undantag för inlåning med en ursprunglig löptid på en dag), som varken är överförbara eller kan tas ut i kontanter före förfallodagen — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år, som inte är överförbara men kan tas ut före förfallodagen efter uppsägning. Om uppsägning har skett bör sådana saldon klassificeras som tillhörande kategori 9.3a — Saldon som placerats med fast löptid på högst ett år, som inte är överförbara men kan tas ut vid anfordran mot viss straffavgift — Marginalbetalningar i samband med derivatkontrakt, som stängs inom ett år, i form av kontanter som ställts som säkerhet mot kreditrisker men som förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas — Lån som förekommer i form av ett enda dokument med ursprunglig löptid upp till ett år — Icke överlåtbara skuldförbindelser emitterade av postgiroinstitut (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid upp till ett år — Postgiroinstituts efterställda skulder i form av insättningar eller lån med ursprunglig löptid upp till ett år
9.2b Inlåning med överenskommen löptid över ett år och upp till två år	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats med fast löptid mellan ett och två år, som varken är överförbara eller kan tas ut i kontanter före förfallodagen — Saldon som placerats med fast löptid mellan ett och två år, som inte är överförbara men kan tas ut före förfallodagen efter uppsägning. Om uppsägning har skett bör sådana saldon klassificeras som tillhörande kategori 9.3a — Saldon som placerats med ursprunglig fast löptid mellan ett och två år, som inte är överförbara men kan tas ut vid anfordran mot viss straffavgift — Marginalbetalningar i samband med derivatkontrakt som stängs inom ett till två år, i form av kontanter som ställts som säkerhet mot kreditrisker men som förblir insättarens egendom och skall återbetalas till denne när kontraktet avvecklas — Lån som förekommer i form av ett enda dokument med ursprunglig löptid mellan ett och två år — Icke överlåtbara skuldförbindelser emitterade av postgiroinstitut (dokumenterade eller inte) med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år — Postgiroinstituts efterställda skulder i form av insättningar eller lån med ursprunglig löptid över ett år och upp till två år
9.3 Inlåning med uppsägnings- tid	<p>Icke överförbara insättningar utan överenskommen löptid, som inte kan tas ut i kontanter utan uppsägningsstid och som inte kan tas ut i kontanter före uppsägningsstidens utgång eller endast mot viss straffavgift. I posten ingår inlåning som, trots att insättningarna i vissa fall juridiskt sett kan tas ut utan uppsägningsstid, enligt nationell praxis skulle träffas av straffavgifter och avsevärda begränsningar (klassificerade under löptidskategorin upp till tre månader), liksom placeringskonton utan uppsägningsstid eller överenskommen löptid men med restriktiva uttagsvillkor (klassificerade under löptidskategorin över tre månader)</p>
9.3a Inlåning med uppsägnings- tid upp till tre månader	<ul style="list-style-type: none"> — Saldon som placerats utan fast löptid, som endast kan lyftas efter en uppsägningsstid på upp till tre månader. I fall där pengarna kan lyftas före uppsägningsstidens utgång (eller vid anfordran) medför det att en straffavgift tas ut — Icke överförbara avistasparkonton och andra former av insättningar från allmänheten som kan tas ut bara mot en avsevärd straffavgift även om de juridiskt sett kan lyftas vid anfordran — Saldon som placerats med fast löptid, som inte är överförbara, men för vilka en uppsägningsstid under tre månader för förtida återbetalning har inletts

BILAGA III

MINIMISTANDARER SOM SKALL TILLÄMPAS AV DEN FAKTISKA UPPGIFTLÄMNANDE POPULATIONEN

Uppgiftslämnarna skall tillämpa följande minimistandarder för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav.

1. Minimistandarder för dataöverföring

- a) Rapporteringen till de nationella centralbankerna skall ske snabbt och inom de tidsramar som fastställts av dem.
- b) Rapporterna skall till form och uppställning följa de tekniska rapporteringskrav som fastställts av de nationella centralbankerna.
- c) Kontaktpersonen (eller kontaktpersonerna) hos uppgiftslämnarna skall namnges.
- d) De tekniska specifikationerna för dataöverföringen till de nationella centralbankerna skall följas.

2. Minimistandarder för noggrannhet

- e) De statistiska uppgifterna skall vara exakta:
 - Uppgifterna skall stämma linjärt (t.ex. skall delsummorna sammanräknade stämma med totalsumman).
 - Uppgifter som inrapporteras med olika frekvens skall stämma sinsemellan.
- f) Uppgiftslämnarna skall kunna lämna information om den utveckling som inrapporterade data visar.
- g) All statistik skall vara fullständig, luckor i uppgifterna skall påpekas och förklaras för de nationella centralbankerna och i förekommande fall snarast möjligt rättas till.
- h) Statistiken får inte innehålla fortlöpande och strukturella luckor.
- i) Uppgiftslämnarna skall använda de enheter och antal decimaler som föreskrivits av de nationella centralbankerna för den tekniska överföringen av data.
- j) Uppgiftslämnarna skall tillämpa de avrundningsregler som föreskrivits av de nationella centralbankerna för den tekniska överföringen av data.

3. Minimistandarder för begreppsmässig överensstämmelse

- k) Statistiken skall överensstämma med definitioner och klassificeringar i den här förordningen.
- l) Vid avvikande definitioner och klassificeringar skall uppgiftslämnarna i förekommande fall regelbundet följa upp och kvantifiera skillnaderna mellan använda mått och måtten enligt den här förordningen.
- m) Uppgiftslämnarna skall kunna förklara avbrott i inrapporterade data jämfört med uppgifterna för föregående period.

4. Minimistandarder för revidering

- n) De revideringsprinciper och -förfaranden som fastställts av ECB och de nationella centralbankerna skall följas. Avvikelser från normala revideringsförfaranden skall förklaras i noter.
-